

publisher.agency
Denmark

July, 2025

№ 10

Copenhagen, Denmark
17-18.07.2025

International
Scientific
Conference

Foundations and Trends in Research

UDC 001.1

P 97

Publisher.agency: Proceedings of the 10th International Scientific Conference «Foundations and Trends in Research» (July 17-18, 2025). Copenhagen, Denmark, 2025. 172p

ISBN 978-7-296-02164-3

DOI 10.5281/zenodo.16257100

Editor: Sofia Axelsson, Professor, University of Copenhagen

International Editorial Board:

Hanne Olofsson

Professor, Technical University of Denmark

Susanne Bergqvist

Professor, Copenhagen Business School

Oliver Bengtsson

Professor, Aarhus University

Peter Lundin

Professor, Roskilde University

Valdemar Gustafsson

Professor, Aalborg University

Mette Sjöberg

Professor, University of Southern Denmark

Rasmus Nilsson

Professor, West Jutland University College

Ole Björk

Professor, University College South

Kirsten Eriksson

Professor, Danish University of
Pharmaceutical Science

Elliot Isaksson

Professor, Royal School of Library and
Information Science

Daniel Olsson

Professor, Danish Pharmaceutical College

Lucas Engström

Professor, Pharmaceutical College,
Copenhagen

Camilla Svensson

Professor, Danish School of Media and
Journalism

Frederik Holmberg

Professor, University College Absalon

editor@publisher.agency

<https://publisher.agency/>

Table of Contents

Economic Sciences

THE GEOSTRATEGIC IMPORTANCE OF THE ZANGEZUR CORRIDOR IN ENHANCING INDUSTRIAL COMPETITIVENESS IN AZERBAIJAN5 <i>ASIF ABDULLAYEV</i>	
ECOSYSTEM APPROACH IN HUMAN RESOURCE MANAGEMENT THROUGH THE PRISM OF INTERNATIONAL COMPANIES (LESSONS FOR KAZAKHSTAN).....	8
<i>AIGERIM AMIROVA</i>	
DEFINING LOGISTICS EFFICIENCY FOR LANDLOCKED COUNTRIES IN EURASIA: TOWARDS A UNIFIED METRIC	16
<i>LUY JUNFENG</i> <i>MYNJIANOVA TLESOVNA</i> <i>TUKEMBAYEVA CHABULBEKOVNA</i> <i>GULZHAKAN KYIAL</i>	
BUSINESS PROCESS MANAGEMENT BASED ON QUALITY MANAGEMENT SYSTEM	19
<i>MENG ZHIZHONG</i> <i>DOSZHAN RAIGUL</i>	
IMPACT DES CHOCS SUR LA PRODUCTIVITE GLOBALE DES FACTEURS ET DYNAMIQUES DES FLUCTUATIONS ECONOMIQUES A MADAGASCAR : UNE ANALYSE PAR UN MODELE DSGE DE TYPE CYCLE REEL (RBC)	25
<i>LIVA ZAVAMANITRA ANDRIAMIHARIVOLAMENA</i>	
ON SOME ASPECTS OF THE COMPETITIVENES OF GEORGIAN WINE-PRODUCING COMPANIES.....	35
<i>EKA CHOKHELI</i> <i>GVANTSA ERISTAVI</i>	

Pedagogical Sciences

МОДЕЛІ ЕМПАТІЙНО-ПАРТИСИПАТИВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	43
<i>КОНДРАЦЬКА ЛЮДМИЛА АНАТОЛІЙНА</i>	
METHODS OF FORMATION OF STUDENTS' COMMUNICATIVE CULTURE IN A DIGITAL EDUCATIONAL ENVIRONMENT	49
<i>SEITKAZY PERIZAT BAITESHKYZY</i> <i>SULEIMENOVA ZHANSAYA TOKTAROVNA</i>	
‘LISTEING AND DOING’ ACTIVITIES IN THE CLASSROOM.....	55
<i>TAMAR MARDALEISHVILI</i>	
METHODOLOGY OF PEDAGOGICAL RESEARCH.....	59
<i>MAMMADOVA SARA MURADKHAN</i>	
THEORY AND PRACTICAL ISSUES OF MODERN PEDAGOGICAL TERMINOLOGY	63
<i>JAFAROVA SEVIL RAFIQ</i>	
BIBLIOGRAPHIC ANALYSIS OF SOCIAL ISSUES IN PREVENTING BULLYING AMONG YOUTH	68
<i>ISKAKOVA D.A.</i> <i>SHAKIROVA A.D.</i>	

Medical Sciences

ANALYSIS OF PRE-ANALYTICAL FACTORS AFFECTING THE ACCURACY OF SEROLOGICAL TESTS IN DIAGNOSTICS OF HEPATITIS B AND C	80
<i>UTARBAYEVA INDIRA KENZHEBAYEVNA</i>	
LUNG CANCER: MODERN POSSIBILITIES AND PROSPECTS.....	86
<i>ARMAN KHOZHAYEV</i> <i>AINA UAISSOVA</i> <i>XENIYA DISSAYENKO</i> <i>ASKHAT ZHUNUSSOV</i> <i>MIRAS SULTANOV</i> <i>INABAT FAIZRAKHMANOVA</i> <i>AIGERIM MAGZAMOVA</i> <i>ORKEN TEMIR</i>	
BREAST CANCER:MODERN REALITIES AND TRENDS.....	97
<i>ARMAN KHOZHAYEV</i> <i>LAURA ABDAZIMOVA</i> <i>SHOKHISTA ABDURAKHMANOVA</i> <i>FIRDAVS ABDURAKHMANOV</i> <i>ZANGGAR GEMENBEK</i> <i>MAKHABBAT SAIMENOVA</i>	
ДОСТУПНАЯ И ЭФФЕКТИВНАЯ СИСТЕМА ЗДРАВООХРАНЕНИЯ КАК УСЛОВИЕ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ЗДОРОВЬЯ И БЛАГОПОЛУЧИЯ ВСЕХ ЛЮДЕЙ	112
<i>МАЛИК ГАЛЫМ Р.Н</i> <i>ОЛЖАЕВ ЖАНДОС</i>	
ЭФФЕКТИВНАЯ СИСТЕМА ЗДРАВООХРАНЕНИЯ КАК БЛАГОПОЛУЧИЕ НАЦИИ.....	116
<i>НЕСИПКАЛИЕВ ДАУРЕН</i> <i>САПАРБЕК САНЖАР</i>	

Pedagogical Sciences

Моделі емпатійно-партисипативної підготовки майбутнього вчителя

Кондрацька Людмила Анатоліївна

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри музикознавства та методики музичного мистецтва Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка

Анотація

Партиципаторні педагогічні підходи є основною рушійною силою перетворення індивідуальних навчальних подорожей студентів на більш активні, приємні та ефективні. Партиципаторна педагогіка мотивує студентів охоче та активно брати участь у своєму навчанні та брати на себе відповідальність за свою освітню подорож. Цей зсув у педагогіці впливає на зарахування, успішність та утримання студентів у навчанні. З огляду на цю реальність, у цьому розділі досліджуються основні аспекти партиципаторної педагогіки. Після аналізу відповідної літератури стає очевидним, що впровадження партисипативної педагогіки в освітню практику надає можливості для розвитку критичного мислення, креативності, співпраці, комунікації, здібностей до вирішення проблем та навчання протягом усього життя у вчителів та учнів.

Ключові слова: освітня парадигма, новітні технології, партисипативна педагогіка, студенти як співтворці знань.

Трансформація навчально-педагогічних процесів сприяє, підтримується та реформується завдяки комплексному використанню технологічних, організаційних та педагогічних рушійних сил в освіті. Відповідно, вчителі, студенти та навчальні заклади швидко переходять до нової освітньої парадигми, яка значною мірою спирається на різноманітні технології та інновації для персоналізації викладання та навчання. В останні роки спостерігається критика педагогіки, орієнтованої на вчителя, тоді як партисипативні педагогічні підходи [1]. Вона зорієнтована на метод навчання, який ставить учнів у центр навчального процесу, надаючи їм свободу навчатися відповідно до їхніх потреб та інтересів. Він охоплює різні аспекти викладання та навчання, такі як залученість та мотивація [2,3], критичне мислення та вирішення проблем [4], відповідальність за навчання [5,6,7], різноманітність та інклюзивність [8,9], готовність до реального світу [10,11,12], здібності до мислення вищого порядку [4], сприяння творчості [8], покращені комунікативні навички [9,10], щастя та задоволення студентів [2] та навчання протягом усього життя [13]. У вищій освіті партисипативна педагогіка має вирішальне значення для виховання студентів, їхньої активності, залученості та розширення можливостей [4]. Це забезпечує студентів знаннями, навичками та ставленням, необхідними для академічного успіху та майбутньої кар'єри [14].

Дослідження, представлене в цій статті, має на меті висвітлити всебічний огляд партисипативних підходів та їхньої потенційної ролі чи функції для покращення навчальної діяльності шляхом акценту на активній участі та залученні студентів у процесі.

Партисипативна педагогіка охоплює різноманітні методи навчання, такі як проектне навчання, кооперативне навчання, навчання через службу, дослідницьке навчання, спільне навчання, проблемне навчання та емпіричне навчання [16]. Ці педагогічні методи тісно узгоджуються з концепцією активного навчання, сприяючи створенню орієнтованого на учня,

динамічного, змістовного та захопливого середовища з багатосторонньою співпрацею та конструктивним зворотним зв'язком. У партисипативних педагогічних підходах студенти залучаються до читання наданих навчальних матеріалів для розвитку критичного мислення, оскільки це один із фундаментальних компонентів спільного створення знань, таким чином заохочуючи студентів активно та критично взаємодіяти з текстами, щоб знаходити значення для кращого розуміння [17].

Ці підходи спрямовані на сприяння більш інклюзивному та демократичному середовищу навчання, де студенти активно діляться своїм досвідом та поглядами. У цьому контексті роль вчителя перетворюється на роль посередника, а не єдиного джерела знань та інформації. Більше того, партисипативна педагогіка функціонує на передумові, що знання постійно розвиваються, та підкреслює зв'язок між мисленням, рефлексією та діями для вирішення суспільних проблем [10].

результати навчання та розвивають навички навчання протягом усього життя [18].

У співтворчості цілі, ресурси, методи, оцінювання та результати навчання й викладання спільно обговорюються, і існує спільне бачення, спільна відповідальність за навчання, що передбачає більшу власну активність та розширення можливостей учнів, ніж просто активне навчання. Спільна творчість передбачає сприяння глибшим стосункам між учнями та їхніми вчителями, а також між самими учнями [76]. Це може включати узгодження змісту або предмета, мети їхньої роботи, педагогічного підходу, численних методів, які вони можуть використовувати для спільної роботи та навчання, або бажаного стилю навчання для оцінювання. Залучення всього класу до навчання відрізняється практиками та визначеннями. Тим не менш, зазвичай, це передбачає участь, взаємодію або розумовий чи фізичний внесок студентів у діяльність зі збору інформації, вирішення проблем та рефлексію знань. Зазвичай, це включає такі види діяльності, як читання, письмо, обговорення, робота в малих групах, дослідження цінностей та ставлення [15].

Формувальне оцінювання, будучи частиною навчального процесу, також включено як стратегію залучення всього класу до обговорення спільно створеного навчання та викладання. Студенти, які беруть участь у самооцінюванні, взаємному оцінюванні та наданні зворотного зв'язку одноліткам і викладачам курсу, також є одними зі способів співтворення системи оцінювання [23]. Термін «спільно створена навчальна програма» не є настільки поширеним та звичним у практиці, як мав би бути, через відсутність згоди щодо визначення навчальної програми вищої освіти та відповідного впливу на те, що студентам пропонується створювати спільно [22].

Йдеться про партисипативне дослідження, яке базується на доволі плюралістичній методології [10, 11] Вона заснована на **принципах**:

- антипозитивістської спрямованості інтерпретативної соціології,
- організації наукового пошуку через "виращування" мінітеорій на базі гнучкого узагальнення софт-скілс і хард-скілс у процесі збирання інформації [2, 3].

Їхня реалізація можлива за дотримання низки **умов**:

- існування спільноти людей, які усвідомлюють наявність спільної для них соціальної проблеми та необхідності змінити ситуацію, що склалася;
- довіри соціальних суб'єктів до інститутів, відповідальних за соціальні зміни та розв'язання конкретної проблеми;
- надії учасників на те, що вони здатні ці зміни здійснити, подолавши інституціональні та організаційні бар'єри.

Нами розроблено дві моделі емпатійно-партисипативної підготовки майбутнього вчителя. процесуальна і компетентнісна.

Процесуальна включає три етапи.

-мотиваційно-ціннісний- складається з трьох послідовних кроків: I крок - мотивація партисипативної діяльності майбутнього вчителя на соціальному, поведінковому та операційному рівнях;

-змістовно-діяльнісний: I крок - формування базових партисипативних компетенцій; II крок – формування просунутих партисипативних компетенцій; III крок – формування креативних партисипативних компетенцій.

-рефлексивно-коригувальний: I крок - діагностика ефективності процесу формування партисипативної компетентності; II крок – прогнозування та перспективне планування педагогічної діяльності щодо вдосконалення процесу формування партисипативної компетентності студентів педагогічних вузів.

Друга модель емпатійно-партисипативної підготовки майбутніх педагогів– компетентнісна– розкриває характеристики статичних явищ завдяки умінням:

- партисипативно-перцептивним: сприймати партнера зі спілкування як колегу, рівноправного учасника спільної діяльності; вміння виділити позитивні якості особистості партнера зі спілкування та сконцентрувати увагу на них, вміння побачити індивідуальні, вікові, статусні особливості партнера та ін;
- партисипативно-комунікативним: визначити психологічний клімат у групі, знайти лідерів та знедолених за інформацією, поданою партнерами зі спілкування; вміння вести продуктивний діалог під час комунікації; вміння спільно з партнером зі спілкування аналізувати отриману інформацію; вміння організувати співпрацю та ін.;
- партисипативно-інтерактивним: вирішувати конфлікти, що виникають під час спілкування; вміння організувати продуктивну спільну діяльність, що характеризується добровільністю та зацікавленістю; вміння застосовувати педагогічне навіювання з метою організації ефективної співпраці між партнерами зі спілкування; вміння імпровізувати, застосовувати нові способи, нові методи, що застосовуються під час вирішення педагогічних ситуацій та інших.
- креативним: створювати нові поняття та формувати нові навички; вміння реалізувати на практиці наявний досвід та сформувати на його основі нові комбінації; вміння самостійно ставити та вирішувати проблеми, створювати, розробляти нові методи; вміння побачити та прогнозувати нову проблему, вміння швидко переходити від однієї категорії до іншої, від одного способу вирішення до іншого; вміння побачити аналогії; вміння користуватися різними способами доказів; вміння швидко складати фрази (експресивна швидкість); вміння швидко перемикатися з одного класу об'єктів на інший (спонтанна швидкість); вміння вирішити проблему оригінально (адаптаційна гнучкість); вміння надавати вербальній чи візуальній формі задумані обриси (аудіовізуальна гнучкість) та ін.

Отже, під партисипативністю майбутнього вчителя розуміється професійно-моральна якість особистості, в основі якої лежать суб'єкт-суб'єктні відносини, що означають співпрацю, обумовлену загальними інтересами, цінностями, поглядами, що характеризується творчим підходом та педагогічною емпатією і що виражається в рівноправності та співуправлінні вчителя та учнів.

Серед стратегій когнітивно-емоційного залучення осіб до спільного створення знань виокремлюють[25].:

1) спільну творчість студентів і викладачів у навчанні (узгодженні змісту або предмету, мети, педагогічного підходу, методів, стилю оцінювання), яка включає:

- спільне створення компонентів навчальної програми;
- спільна відповідальність за результати навчання,

2) формувальне оцінювання, яке включає:

- спільну участь у створенні системи і способів оцінювання [23; 22] (самооцінювання, взаємного оцінювання);
- посилення спільного впливу на якість навчання [24].

У спільних творчих проєктах перформер самореалізується у різних ролях, типологію яких охарактеризували Бовілл та ін. [19;22]:

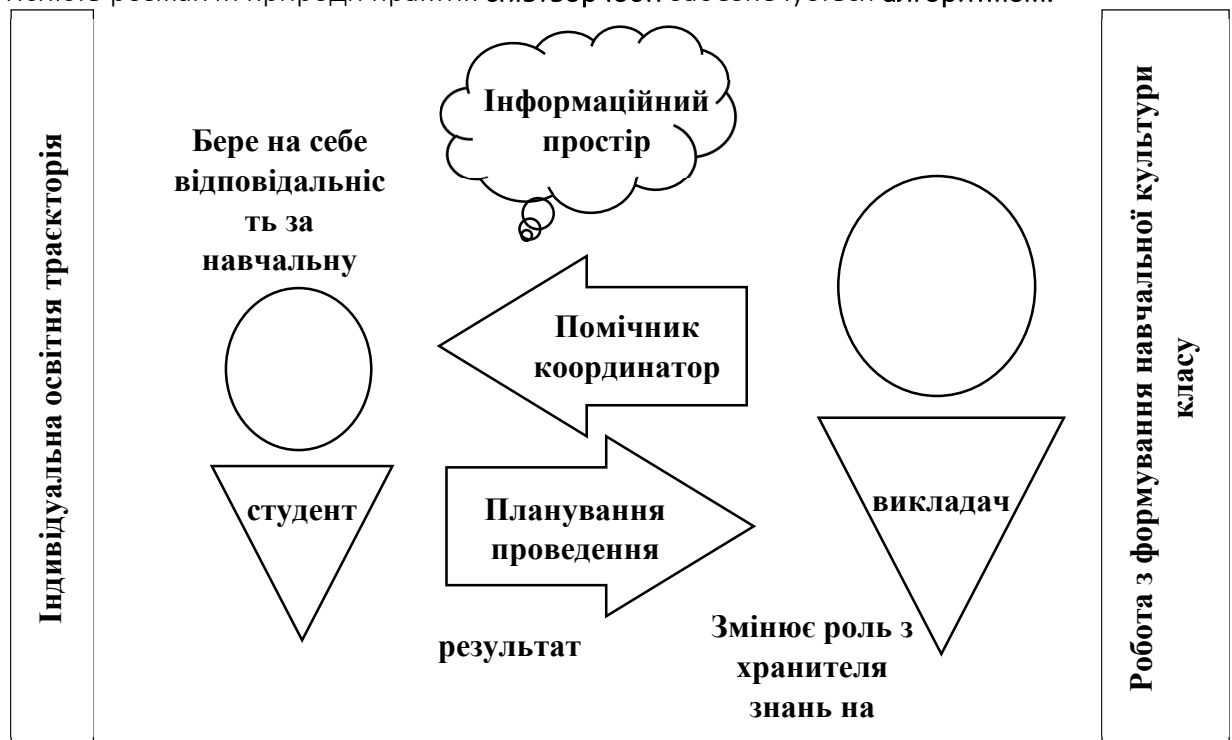
- консультанта,
- співдослідника,
- педагогічного співпроектувальника.

З іншого боку, Баклі [20] пропонує іншу класифікацію, поділяючи залученість студентів у дві основні сфери: педагогічну та громадсько-політичну, причому перша зосереджена на навчанні та викладанні, а друга – на управлінні університетом. Ця класифікація включає значну частину партнерської та спільної творчої роботи.

Крім того, Брайсон та ін. [21] пропонують третю типологію, за якою студенти, які беруть участь у партнерствах, можуть класифікувати роботу, яка вже була виконана студентами-перформерами. Коли використовуються одразу дві моделі партнерств:

- модель А передбачає взаємодію лише невеликої групи студентів з персоналом,
- модель В включає всіх студентів, які навчаються за навчальним планом.

Ясність розмаїття природи практик **співтворчості** забезпечується **алгоритмом**:

Учасники:

- **Кросовер** - кожен учасник, який з часом отримує долучення до дослідницької групи
- **Кластери** - уже наявні групи випадково обраних учасників дослідження.
- **Факторіал** - кожен учасник, якому доручається певна функція (комбінація функцій).

За результатами експертних інтерв'ю партисипаторні підходи мають на увазі 5 етапів реалізації:

- 1) планування роботи із залучення учнів;

- 2) збирання проектних ідей,;
- 3) опрацювання проектних ідей;
- 4) голосування за проекти;
- 5) реалізація проектів-переможців.

Отож, партисипаторні педагогічні підходи не лише суб'єктивують процес викладання, але й впливають на результати навчання студентів. Вони також безпосередньо визначають розвиток студента як особистості. Утім, описані педагогічні підходи базуються на наявних ресурсах, філософії викладання та розумінні викладачами контекстів, кожного студента, змісту інструкцій, оскільки саме вони планують та розробляють навчально-методичну діяльність.

Посилання

1. Pineda-Alfonso H.A., Ruiz-Morales H., Moreno-Fernandez O. Participatory pedagogy: the problem-solving stage. In Harvey E., editor. Secondary education. Perspectives, global issues and challenges. New York, USA: Nova Publishers; 2016. pp. 51-66
2. Simpson J. Participatory pedagogy in practice: Using effective participatory pedagogy in classroom practice to enhance student voice and engagement in education. London: Global Learning Programme and University College London; 2018.
3. Weimer M. 10 benefits of engaging students in classroom discussions. Faculty Focus — Higher Ed Teaching & Learning. February 15, 2011.
4. Opaluwa A.O. Participatory development: a tool for pedagogy. Exchanges: The Warwick Research Journal. 2016;4(1):120-139. DOI: 10.31273/eirj.v4i1.151
5. Chan P.E., Graham-Day K.J., Ressa V.A., Peters M.T., Conrad M. Beyond engagement: Encouraging students to participate in classroom learning. Interventions in the school and clinic. 2014;50(2):105-113. DOI: 10.1177/1053451214536039
6. Harrington A, Henry R, Milligan R, Morel N, Austin J. Students taking responsibility for their learning: Tennessee's program develops awareness through competency-based education. The Learning Professional. 2019;40(4):45-48
7. Owusu-Agyeman Y, Fourier-Malerbe M. Negotiating shared responsibility for learning in higher education: an understudied practice in adult learning. Continuing Education Research. 2019;41(1):17-35. DOI: 10.1080/0158037X.2018.1497591
8. De Souza JB, Loizou E, Fauci P. S. Participatory pedagogy: Integrating children's rights into everyday pedagogical development. European Journal of Early Childhood Education Research. 2019;27(3):299-304. DOI: 10.1080/1350293x.2019.1608116
9. Shirke A. What is pedagogy? The importance of pedagogy in the learning process. 2021.
10. Marchetti S.B., Karpova E. Preparing for the real world: students' perspectives on implementing industry collaboration in the classroom. Journal of Family and Consumer Sciences. 2014;106(1):27-31
11. Rohm A.J., Stefl M., Ward N. Ready for the future and the real world: the role of living project-based learning in developing students' skills. Journal of Marketing Education. 2021;43(2):204-215. DOI: 10.1177/02734753211001409
12. Schweinsberg A., Garivaldis F. Ready or not, I'm going - preparing online students for the real world of work. In: Mackenzie S., Garivaldis F., Dyer K.R., editors. Higher online teaching and learning: GENERAL perspectives and resources for digital education. Singapore: Springer; 2020. pp. 187-197
13. Kangas J., Ojala M., Venninen T. Children's self-regulation in the context of participatory pedagogy in early childhood education. Early Education and Development. 2015;26(5-6):847-870. DOI: 10.1080/10409289.2015.1039434
14. Andersen R., Ponti M. Participatory pedagogy in open education course: challenges and

- opportunities. *Distance Education*. 2014;35(2):234-249. DOI: 10.1080/01587919.2014.917703
15. Boville K. Co-creation in learning and teaching: arguments for a holistic approach in higher education. *Higher Education*. 2020;79(6):1023-1037. DOI: 10.1007/s10734-019-00453-w
16. Sun T., Wang K. College students' writing self-efficacy and writing self-regulated learning strategies while learning English as a foreign language. *System*. 2020;90:102221. DOI: 10.1016/j.system.2020.102221
17. Aldridge, D.C. Reading, engagement, and higher education. *Research and development in higher education*. 2018;1(38):38-50. DOI: 10.1080/07294360.2018.1534804
18. Bremner N., Sakata N., Cameron L. Outcomes of learner-centered pedagogy: a systematic review. *International Journal of Educational Development*. 2022;94(102649):1-11. DOI: 10.1016/j.ijedudev.2022.102649
19. Boville K, Cook-Sather A, Felten P, Millard L, Moore-Cherry N. Addressing potential challenges in co-creating learning and teaching: overcoming resistance, navigating institutional norms, and ensuring inclusiveness in student-faculty partnerships. *Higher Education*. 2016;71(2):195-208. DOI: 10.1007/s10734-015-9896-4
20. Buckley A. How radical is student engagement? (and why is it needed?). *Journal of Student Engagement and Experience*. 2014;3:1-23. DOI: 10.7190/seej.v3i2.95
21. Bryson J., Crosby B., Stone M. Designing and implementing cross-sector collaboration: The need and the complexity. *Public Administration Review*. 2015;75:647-663. DOI: 10.1111/puar.12432
22. Boville K., Woolmer K. How curriculum conceptualization in higher education influences student and faculty co-creation of curriculum. *Higher Education*. 2019;78:407-422. DOI: 10.1007/s10734-018-0349-8
23. Ocampo J. K. G., Panadero E. Web-based platforms for peer assessment: What educational features influence learning, feedback, and social interaction? In: Norouzi O., De Wever B., editors. *The power of peer assessment: facilitating learning experiences*.
24. Lubicz-Nawrocka T., Owen J. Co-creating curricula in a post-digital world: the development of networked learning and engagement. *Post-Digital Science and Education*. 2022;4(3):793-813. DOI: 10.1007/s42438-022-00304-5
25. Zarandi N., Soares A.M., Alves H. Roles and Behaviors of Students in Higher Education Co-creation – A Systematic Literature Review. *International Journal of Educational Management*. 2022;36(7):1297-1320. DOI: 10.1108/ijem-08-2021-0317

Publisher.agency: Proceedings of the 10th International Scientific
Conference «Foundations and Trends in Research» (July 17-18, 2025).
Copenhagen, Denmark, 2025. 172p

editor@publisher.agency

<https://publisher.agency>

University of Copenhagen

Lindestien, 23

2605 Brøndbyøster Copenhagen,

Denmark